

τησιν ἀνοίγονται ἐπὶ τινὰ λεπτὰ οἱ σωλῆνες οἱ φέροντες τὸν ἀέρα πρὸς ἀερισμὸν τῆς ὑπονόμου καὶ ἀπομακρύνουσιν τῶν ἀερίων τῶν παρχυθέντων ἐκ τῆς καύσεως τῆς δυναμίτιδος, ἔπειτα διὰ μικρῶν ἀμαξίων κινουμένων ἐπὶ μικρᾷ πλαγίᾳ τροχίᾳ ἀπομακρύνουσι τοὺς λίθους, ἔπειτα θέτουσι κατὰ τὸ μῆκος καθ' ὃ προεχώρησεν οὕτως ἡ σήραγγα τροχίᾳ σιδηρᾷ καὶ ὠθοῦσιν ἐπ' αὐτῆς τὸ ἀμαξίον. τὸ φέρον τὴν μηχανήν, ἥτις εἶναι οὕτω πάλιν ἐτοιμή νὰ ἐνεργήσῃ ἐκ νέου ἐπὶ τοῦ πυθμένος τῆς ὑπονόμου. Ἐκάστη τοιχύτη ἐργασία διατρέσεως καὶ ἐκπυρσοκροτήσεως μῆκύνει κατὰ μέσον ὅσον κατὰ ἓν μέτρον τὴν ὑπόνομον στοᾶν, δύναται δὲ ἐξ ἑκατέρου μέρους τῆς στοᾶς νὰ ἐπαναληφθῇ τετράκις καθ' ἑκάστην ἡ ἐργασία αὕτη, ὅταν αἱ περιστάσεις εἶναι εὐνοϊκαί, ἥτοι δύναται ἐν συνόλῳ ἡ σήραγγα ν' αὐξήσῃ καθ' ἑκάστην κατὰ μῆκος ἐπὶ ὀκτὼ μέτρα.

Μετὰ τὴν συντέλεισιν αὐτῆς ἡ σήραγγα θὰ ἔχῃ ὕψος 6 καὶ πλάτος 8 μέτρων, μῆκος δὲ ὡς εἵπομεν ἤδη 14,920 μέτρων. Ἀλλ' ἐκτὸς τῆς κυρίως ταύτης σήραγγας ὑπάρχουσι παρ' αὐτὴν καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἣν θ' ἀκολουθήσῃ ὁ σιδηρόδρομος τοῦ ἀγίου Γεωργίου καὶ ἑτεραι σήραγγαι ὧν τὸ μῆκος προστιθέμενον εἰς τὸ τῆς κυρίως σήραγγας ἀποταλεῖ μῆκος 20 περίπου χιλιομέτρων.

Ε. Δ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

ΠΡΟΕΥΚΛΕΙΔΙΟΝ ΨΗΦΙΣΜΑ

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ Παρνασσοῦ ἀναδημοσιεύομεν ἐκ τῆς Παλιγγενεσίας μετaxyεγραμμένην κατὰ τὴν καθ' ἡμᾶς γραμματικὴν τὴν ἐν τῷ προηγούμενῳ τεύχει τοῦ Παρνασσοῦ (σελ. 300) καταχωρισθεῖσαν ἀρχαίαν ἐπιγραφὴν. Ὁ ἀναγνώστης ἔχων ἐνώπιόν του τὴν ἐπιγραφὴν γεγραμμένην νῦν οὕτω δύναται ἄνευ πολλῆς δυσχερείας νὰ ἐννοήσῃ τὸ κεῖμενον τοῦ περιέργου τούτου ψηφίσματος τῆς βουλῆς καὶ τοῦ περὶ τὰ θεῖα εὐλαβοῦς τῶν Ἀθηναίων δήμου.

Τιμοτέλης Ἀρχωνεὺς ἐγραμμάτευε.

Ἐδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, Κεκροπίς ἐπρυτάνευε, Τιμοτέλης ἐγραμμάτευε, Κυκνέας ἐπεστᾶται. Τάδε οἱ συγγραφεῖς συνέγραψαν ἀπάρχεσθαι τοῖν θεοῖν τοῦ κερποῦ κατὰ τὰ πάτρια καὶ τὴν νῦν μαντεῖαν τὴν ἐκ Δελφῶν Ἀθηναίους ἀπὸ τῶν ἑκατὸν μεδίμνων κριθῶν μὴ ἔλαττον ἢ ἑκτέα, πυρῶν δὲ ἀπὸ τῶν ἑκατὸν μεδίμνων μὴ ἔλαττον ἡμικτέον. Ἐὰν δὲ τις πλείω καρπῶν πονῇ ἔτ[η] τούτων ν]ῆ ὀλεῖω, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀπάρχεσθαι. Ἐκλέγειν δὲ τοὺς δημάρχους κατὰ τοὺς δήμους καὶ παραδιδόναι τοῖς ἱεροποιοῖς τοῖς
10 Ἐλευσιγόθην Ἐλευσινάδε. Οἰκοδομήσαι δὲ σιρούς τρεῖς Ἐλευσίν-

- κατὰ τὰ πύτριά, ὅπου ἂν δοκῇ τοῖς ἱεροποιοῖς καὶ τῷ ἀρχιε-
κτονι ἐπιτήδειον εἶναι, ἀπὸ τοῦ ἀργυρίου τοῦ τοῖν θεοῖν τοῦ τὸν κα-
ρπὸν ἐνταυθοῖ ἐμβάλλειν, ὅν ἂν παρὰ τῶν δημάρχων.
Ἀπόρχεσθαι δὲ καὶ τοὺς συμμάχους κατὰ ταῦτά. Τὰς δὲ πόλεις ἐκλο-
15 γεῖς ἐλέσθαι τοῦ καρποῦ, καθότι ἂν δοκῇ αὐταῖς ἄριστα ὁ καρπὸς
ἐκλεγῆσθαι, Ἐπειδὴν δὲ ἐκλεχθῇ, ἀποπερψάντων Ἀθηναῖζε.
Τοὺς δὲ ἀγαγόντας παραδιδόναι τοῖς ἱεροποιοῖς τοῖς Ἐλευσι-
νόθεν Ἐλευσινιάδε. Ἐάν δὲ μὴ παραδέξωνται πάντα ἡμερῶν [αὐτοῦ;]
ἐπειδὴν ἐπαγγελῇ, παραδιδόντων τῶν ἐκ τῆς πόλεως, ὅθεν ἂν ᾖ
20 ὁ καρπὸς, εὐθυνόσθων οἱ ἱεροποιοὶ χιλίαις δραχμαῖς
ἑκάστος. Καὶ παρὰ τῶν δημάρχων κατὰ ταῦτά παραδέχεσθαι. [Κήρυ-
κας; δ]ὲ ἐλομένη ἡ βουλὴ περψάτω εἰς πᾶς πόλεις ἀγγέλλοντας [νῦ-
ν; τὰ] ἐψηφισμένα τῷ δήμῳ, τὸ μὲν νῦν εἶναι ὡς τέχιστα, τὸ δὲ λ-
οιπὸν, ὅταν δοκῇ αὐτῇ. Κελεύετω δὲ καὶ ὁ ἱεροφάντης καὶ
25 δαδούχος μυστηρίοις ἀπόρχεσθαι τοὺς Ἑλλήνας τοῦ καρποῦ κατὰ
τὰ πύτριά καὶ τὴν μαντεῖαν τὴν ἐκ Δελφῶν. Ἀναγράφοντες δὲ ἐν
πινακίῳ τὸ μέτρον τοῦ καρποῦ τό τε παρὰ τῶν δημάρχων κατὰ τὸν δή-
μον ἑκάστον καὶ τὸ παρὰ τῶν πόλεων κατὰ τὴν πόλιν ἑκάστην,
καταθέντων ἔν τε τῷ Ἐλευσινίῳ Ἐλευσίνι καὶ ἐν τῷ βουλευτη-
30 ρίῳ. Ἐπαγγέλλειν δὲ τὴν βουλήν καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσι ταῖς Ἑ-
λληνικαῖς ἀπάσαις, ὅποι ἂν δοκῇ αὐτῇ δυνατόν εἶναι, [κυροῦν-
τας μὲν κατὰ τὴν Ἀθηναίων ἀπαρχόντας καὶ οἱ σύμμαχοι, ἐκείνοι-
ς δὲ μὴ ἐπιτάττοντας, κελεύοντας δὲ ἀπόρχεσθαι, ἐάν βούλωνται,
κατὰ τὰ πύτριά καὶ τὴν μαντεῖαν τὴν ἐκ Δελφῶν. Παραδέχεσθαι δ-
35 εἰ καὶ παρὰ τούτων τῶν πόλεων, ἐάν τις ἀπάγῃ, τοὺς ἱεροποιοὺς κα-
τὰ ταῦτά. Θύειν δὲ ἀπὸ μὲν τοῦ πελάγους καθότι ἂν Εὐμολπίδαι ἐ[πάρχ-
ωνται, τριτοῖαν δὲ βόσρχον χρυσόκερων τοῖν θεοῖν ἐκατέρ-
α ἀ]πὸ τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν καὶ τῷ Τριπτολέμῳ καὶ τῷ [Θε-
ῳ καὶ τῇ Θεᾷ καὶ τῷ Εὐδούλῳ ἱερεῖον ἐκάστῳ τέλειον καὶ
40 τῇ Ἀθηναίᾳ βοῦν χρυσόκερων. Τὰς δὲ ἄλλας κριθάς καὶ πυροὺς ἀπ-
εδομένους τοὺς ἱεροποιοὺς μετὰ τῆς βουλῆς, ἀναθήματα ἀνατιθέν-
αι τοῖν θεοῖν, ποιησάμενους, ἅτε' ἂν τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων δοκῇ,
καὶ ἐπιγράφειν τοῖς ἀναθήμασιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ καρποῦ τῆς ἀπαρχῆς
ἀνετέθη, καὶ Ἑλλήνων τὸν ἀπαρχόμενον. Τοῖς δὲ ταῦτα ποιοῦσι
45 πολλὰ ἀγαθὰ εἶναι καὶ εὐκαρπίαν καὶ πολυκαρπία[ν, οἱ]τινες ἂν
μὴ ἀδικῶσιν Ἀθηναίους μηδὲ τὴν πόλιν τὴν Ἀθηναίων μηδὲ τὸ θεῖον.
Ἀάμπων εἶπε· τὰ μὲν ἄλλα καθάπερ αἱ συγγραφαὶ τῆς ἀπαρχῆς τοῦ
καρποῦ τοῖν θεοῖν. Τὰς δὲ συγγραφάς καὶ τὸ ψήφισμα τόδε ἀναγ-
ραψάτω ὁ γραμματεὺς ὁ τῆς βουλῆς ἐν στήλασιν δυοῖν λιθίναι-
50 ν καὶ καταθέτω τὴν μὲν Ἐλευσίνι ἐν τῷ ἱερῷ, τὴν δὲ ἐτέραν ἐ-

ν πῶλει. Οἱ δὲ πωληταὶ ἀπομισθωσάντων τῷ στή[λ]α, οἱ δὲ κωλακρ-
 ἔται δόντων τὸ ἀργύριον. Ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀπαρχῆς τοῦ καρποῦ τ-
 οῖν θεοῖν ἀναγράψαι εἰς τὸ στή[λα]. Μῆνα δὲ ἐμβάλλειν ἑκατομβ-
 αιῶνα τὸν νέον ἄρχοντα. Τὸν δὲ βασιλέα ὀρίσαι τὰ ἱερὰ τὰ ἐν τῷ
 55 Πελαργικῷ καὶ τὸ λοιπὸν μὴ ἐνιδρύεσθαι βωμοὺς ἐν τῷ Πελα-
 ργικῷ ἄνευ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, μηδὲ τοὺς λίθους τέμνειν ἐκ τοῦ Π
 ελαργικοῦ, μηδὲ γῆν ἐξάγειν, μηδὲ λίθους. Ἐὰν δέ τις παραβαίνη
 τούτων τι, ἀποτινέτω πεντακκοσίας δραχμὰς. Εἰσαγγελλέτω δὲ
 ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν βουλήν. Περὶ δὲ τοῦ ἐλαίου τῆς ἀπαρχῆς συγγρά-
 60 ψας Λάμπων ἐπιδειξάτω τῇ βουλῇ ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας,
 ἥ δὲ βουλή εἰς τὸν δῆμον ἐξενεγκέτω ἐπάναγκες.

Π. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ

γενικὸς ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων.

ΑΓΑΛΜΑ ΥΠΝΟΥΣΗΣ ΜΑΙΝΑΔΟΣ

Περὶ τοῦ ἐπ' ἐσχάτων εὑρεθέντος παρὰ τὸ στρατιωτικὸν νοσοκομεῖον ἀγάλ-
 ματος, περὶ οὗ ἐγένετο λόγος ἐν τῷ προηγουμένῳ τεύχει τοῦ *Παρασσού*
 ἐπιστέλλει ἡμῖν ὁ διδάκτωρ κ. Α. Μιλχαϊφερ, ἐκτὶρος τοῦ γερμανικοῦ ἰν-
 στιτούτου, τὰ ἐξῆς ἀκριβέστερα.

«Τὸ ἄγαλμα παριστάνει γυναῖκα ἥτις ὑπνοῖ κατακείμενη ἐπὶ βράχου·
 ἄνω δ' αὐτῆς ἐκτείνεται δορὰ πάνθηρος (οὐχὶ δὲ λέοντος ὡς ἐγράφη), δι' ἧς
 χαρακτηρίζεται ἀσφκλῶς ὡς Μαινάς.

«Ἐν τοῖς εὐρωπαϊκοῖς μουσείοις ὑπάρχουσι πολλὰ ἀγάλματα κατὰ τὰ μὲν
 τᾶλλα ἐντελῶς παρειμφορῇ πρὸς τὸ ἀθηναϊκόν, περὶ ἐν τι δὲ μόνον διαφέρον-
 τα. Οὕτω δὴ ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς Στοκχόλμης, τῷ τῆς Φλωρεντίας, τῇ Vil-
 la Borghese ἐν Ῥώμῃ καὶ δεύτερον δὲ τι ἀντίτυπον ἐν Ῥώμῃ ὅπερ ἐγὼ μὲν
 δὲν εἶδον ἀκόμη, λέγεται δὲ εἶναι τὸ ἄριστον πάντων τῶν ἄλλων. Τὸ τελευ-
 ταῖον δημοσιευθήσεται ἐν τῷ προσεχεῖ τεύχει τῶν Monumenti τοῦ ἐν Ῥώμῃ
 γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἰνστιτούτου. Τὰ ἀγάλματα ταῦτα εἶνε ἀκριβῶς ὁμοια
 πρὸς τὴν ἀθηναϊκὴν Μαινάδα κατὰ τὴν στάσιν τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ ἐνδύ-
 ματος ὡς καὶ κατὰ τὸ μέγεθος. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ βράχος καὶ ἡ δορὰ τοῦ πάν-
 θηρος ὑπάρχει ἐν τισι τούτων. Ἡ μόνη δὲ διαφορὰ εἶνε ὅτι πάντα τᾶλλα πα-
 ριστώσιν ἀνδρόγυνον πλάσμα, ἥτοι Ἑρμαφρόδιτον.

«Τὸ ἀθηναϊκὸν ἄγαλμα ἀνέρχεται, ὡς καταδείκνυται ἐκ τῆς ἐργασίας, εἰς
 τοὺς ῥωμαϊκοὺς χρόνους. Τῷ 1835 εἶχον εὑρεθῇ ἐν τῷ χώρῳ τοῦ στρατιω-
 τικοῦ νοσοκομείου λείψανα σπουδαίας ῥωμαϊκῆς ἐπαύλεως μετὰ ψηφιδωτοῦ
 ἐδάφους καὶ λοιπῶν (ἴδ. Ross, Archäologische Aufsätze I, 103). Εἶνε ἀρχαί-
 λικον πιθανόν ὅτι τὸ προκείμενον ἄγαλμα ἀνήκεν εἰς τὸν διάκοσμον τῆς ἐπαύ-

λεως ἐκείνης, ὡς εὐρέθησαν ἐν Πομπήῃ καθ' ὁμοίαν χρῆσιν πολλὰ ἀγάλματα ἐκ τοῦ περὶ τὸν Διόνυσον κύκλου.

α' Ἀλλὰ καίπερ τὸ ἀγάλμα φαίνεται γλυφέν κατὰ τοὺς ῥωμαϊκοὺς χρόνους, ἡ ἐργασία αὐτοῦ ἐνέχει πολλὰς ἀρετάς, αἵτινες πείθουσιν ἡμᾶς, ὅτι ἐπλάσθη κατ' ἀξιόλογόν τι πρότυπον τῶν ἀλεξανδρινῶν χρόνων.

α' Ἀλλὰ τίς ἡ σχέσις τῆς Μαινάδος, πρὸς τὸν ὁμοίως πεπλασμένον Ἑρμαφρόδιτον; Πιστεύω ὅτι θὰ προηγῆθῃ ὁ ἀπλούστερος καὶ φυσικώτερος τύπος, ὁ τῆς Μαινάδος, τοῦ μᾶλλον ἐζητημένου καὶ συνθέτου, λέγω τὸν τοῦ Ἑρμαφροδίτου, ὅτι ἄρα ὁ Ἑρμαφρόδιτος ἐπλάσθη ἐκ τῆς Μαινάδος, οὐχὶ δὲ τοῦναντίον.

«Μανθάνομεν παρὰ τοῦ Πλινίου (XXXIV, 80) ὅτι ὁ Ἀθηναῖος Πολυκλῆς ὅστις εἰργάζετο ἐν Ῥώμῃ κατὰ τὴν 156 Ὀλυμπιάδα, ἔπλασε δικάσημον Ἑρμαφρόδιτον, ὅστις πιθανῶς εἶνε τὸ πρότυπον πάντων τῶν προμνημονευθέντων ἀγαλμάτων τοῦ ὑπνοῦντος Ἑρμαφροδίτου. Φαίνεται λοιπὸν ὅτι ὁ Πολυκλῆς ἔλαβεν ὡς πρότυπον τὸ ἀγάλμα τῆς ὑπνούσης Μαινάδος, οὗ τὸ πρωτότυπον πιθανῶς εὐρίσκετο ἐν τῇ πατρίδι του. Ὑπνούσης δὲ Μαινάδος παραστάσεις ὑπῆρχον ἤδη ἐν πολλῇ ἀρχαιοτέρῃ χρόνῳ, ὡς π. χ. ἐν πολυθρυλλήτῳ τινὲ ζωγραφίᾳ τοῦ Νικομάχου, ὅστις ἤκμαζεν ἤδη κατὰ τὸν τέταρτον π. Χ. αἰῶνα.

«Φθάνω λοιπὸν εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι 1) εἰς τὴν ἀθηναϊκὴν Μαινάδα ὑπόκειται ὡς βάσις ἀρχαιότερον πρότυπον ἢ εἰς τοὺς Ἑρμαφροδίτους τῶν εὐρωπαϊκῶν μουσείων.

2) Ὅτι τὸ πρωτότυπον τοῦ Ἑρμαφροδίτου εἶνε μίμησις τοῦ πρωτοτύπου τῆς ὑπνούσης Μαινάδος».

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΜΙΧΑΙΦΕΡ

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗ ΕΧΟΛΗ

Συνεδρία τῆς 6|17 Μαρτίου.

Καίλερ, περὶ τοῦ νέου ἐλευσινίου ψηφίσματος.

Φόν Σύβελ, περὶ παραστάσεων τῆς Ἀθηνᾶς.

Γοῦρλιτ, περὶ πηλίνων εἰδωλίων ἐκ Θηβῶν καὶ Μαλεζίνας.

Συνεδρία τῆς 19|31 Μαρτίου.

Καίλερ, περὶ ἀττικῶν χρυσῶν νομισμάτων.

Ὁ αὐτός, περὶ τινος ἐπιγραφῆς ἐκ Πειραιῶς.

Λόλλιγκ, περὶ τῶν τάφων παρὰ τὸ Παλαμήδιον τοῦ Ναυπλίου.

Ίω. Σμίτ, περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἱεροῦ τοῦ Τροφωνίου.

ΕΙΔΗΞΕΙΣ

Τὸν λήξαντα μῆνα μεταξὺ ἄλλων εὐρημάτων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀνευρέθη καὶ ἡ μικρὰ κεφαλὴ τοῦ Βάκχου παιδός, ὃν ἐκράτει ὁ Ἑρμῆς ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος ἐπακουμβοῦντα τὴν μικρὰν του χεῖρα ἐπὶ τοῦ ὤμου τοῦ Θεοῦ. Ἐ

εὗρεθεῖσα κεφαλὴ ἀριστοῦργημα τοῦ Πρξιτέλους ἐφαρμόζεται ἀκριβέστατα ὅπου εἶχε γίνῃ τὸ ῥήγμα. Εἶνε ζωνρὰ τὴν ἐκφοκκιν, προσεπικύπτουσα, μὲ μακρὰν κύμην ταινία ἀναδεδεμένην. Οὕτω τὸ ὅλον σύμπλεγμα τοῦ Ἑρμοῦ φέροντος Διόνυσον εἶναι ἤδη σχεδὸν ἀκέραιον εὗρεθέντων καὶ τῶν ποδῶν, ἐλλείπει δὲ μόνον ὁ δεξιὸς βραχίον.

— Ἐκ Βοιωτίας μετεκομίσθησαν εἰς τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν Πατησίων ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον, τὸ ἀρχαῖον ἀνέγλυφον τὸ τέως εὗρισκόμενον ἐν τῷ χωρίῳ Ῥωμείκο παρὰ τὸν Ὀρχομενὸν καὶ ὁ ἀρχαῖος Ἀπόλλων, ὁ εὗρισκόμενος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς μονῆς Σκριποῦς.

— Ὁ σοφὸς καθηγητὴς κ. Βρονέστος Κούρτιος κατῆλθεν ἐκ Βερολίνου εἰς Ὀλυμπίαν μετὰ τοῦ ἀρχιτέκτονος κ. "Αδλερ καὶ τοῦ συνταγματάρχου τῶν ἐπιτελῶν Κάουπερτ, ὅπως ἐπιθεωρήσωσι τὰς ἀνασκαφάς· ὡς ἐπίσης καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ τμήματος τοῦ Βρεττανικοῦ μουσείου κ. Νεύτων. Ἐπὶ τῷ αὐτῷ δὲ λόγῳ ἀπῆλθεν εἰς Ὀλυμπίαν καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἀθήναις γερμανικοῦ ἀρχαιολογικοῦ ἰνστιτούτου κ. Οὐλερτῆχος Καϊλερ. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ αἵτινες ὑπῆρξεν ἐπὶ στιγμὴν φόβος ὅτι ἤθελον διακοπῇ θέλουσιν ἐξακολουθήσει τῆς Γερμανικῆς βουλῆς ψηφισάσης πρὸς τοῦτο 100,000 γερμανικῶν μαρκῶν.

— Ὁμοίως κατέρχεται εἰς Ὀλυμπίαν ἀναλώμασι τῆς αὐστριακῆς κυβερνήσεως περὶ τὰς ἀρχαίας Μάκου ἐπιστημονικὴ ἐπιτροπὴ συγκειμένη ἐξ ἐπτὰ καθηγητῶν καὶ ἀρχιτεκτόνων, ἐν οἷς οἱ ἀρχαιολόγοι Βένδορφ, Πέτερτεν καὶ Γουβλίτ.

— Αἶαν προσεχῶς ἐκδίδεται ὑπὸ τοῦ διδάκτορος κ. Ἀλλιγκ ἐκτενὴς πραγματεία περὶ τῶν ἀνασκαφῶν αἵτινες πέρυσι ἐπεχειρήθησαν ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ ἰνστιτούτου ἐν Μενιδίῳ κατὰ τὴν θέσιν Λυκότρουπα ἐν προϊστορικῷ τύμβῳ, περὶ ᾧ ἐγκαίρως ἐγένετο μνεία ἐν τῷ *Παρνασσῷ*. Ἐν τῇ αὐτῇ πραγματείᾳ γίνεται μνεία καὶ περὶ τῶν ἀνευρεθέντων κτερισμάτων, ᾧ τὰ σπουδαιότερα ἀπεικονίζονται ἐν ἐννέα προσηρτημένοις πίναξιν.

— Ἐπανελήφθησαν, αἱ κατὰ τὸ ἀρχαῖον Δίπυλον ἀνσκαφαὶ δαπάναις καὶ ἐπιστάσις τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις διακρίνων Γερμανὸς ἀρχιτέκτων κ. Βοήν ἐνεργῶν ἀποπειρατηρίους τινὰς ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως ἀνασκαφάς χάριν καταμετρήσεων, ἀνεῦρε παρὰ τὸν ναὸν τῆς Ἀπτερου Νίκης ὠρχῖον ἀνέγλυφον παριστάνον Νίκην προβάκνουσαν καὶ ἕτερον ὠραῖον ἀνέγλυφον Νίκης ἱσταμένης ἀκέφαλον. Ἀμφότερα ἀποτελοῦσι μέρος τοῦ κυκλιδώματος τοῦ ναοῦ.

— Αἱ κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς πόλεως καὶ παρὰ τὸ κτήσασθαι τοῦ Φωταερίου διενεργούμεναι ἀνασκαφαὶ ἐν τῷ κτήματι τοῦ κ. Μεσσηνέζα ἔληξαν ἀφοῦ ἐξηντλήθη ἡ σειρὰ τῶν ἐκεῖ εὗρισκόμενων τάφων. Τὰ εὐρήματα συμποσοῦνται εἰς ἀγγεῖα διαφόρων μεγεθῶν καὶ σχημάτων καὶ ληκύθους νεκρικές.

— Ἐκ τῆς Ἀνεξαρτησίας τοῦ Ναυπλίου τῆς 29 Φεβρουαρίου ἐραυιζόμεθα τὰ ἑξῆς.

«Ἐρευνηθέντων πρὸ τινων ἡμερῶν τεσσάρων ἐκ τῶν εἰς τῆς ὑπώρειας τοῦ Παλαμηδίου προϊστορικῶν τάφων, τὰ ἔχον τῶν ὁποίων οὐ πρὸ πολλοῦ ἀνεκαλύφθησαν, εὐρέθησαν διάφορα ἀντικείμενα τέχνης μαρτυροῦντα τὴν συγγένειαν ταύτης πρὸς τὴν τῶν Μυκηνηῶν, τοῦ Ἡραίου, τοῦ Σπάτια καὶ τοῦ Μενιδίου· εἰσὶ δὲ ταῦτα, τρία ἀγγεῖα — ὁπῶ εἰδῶλια — συντρίμματα ἀγγείων ἄριστα κεκοσμημένων — τεμάχια ψελλίων ἐξ ἀργυροῦ σύρματος — εἰς πράσινοσ διακτυλιόλιθος ἐξ ὑελώδους μάζης — δύο τεμάχια ἐξ ὁμοίας μάζης μὲ περιέργους ἐκτύπους κότμους — εἰς ὄρμος ἐκ 46 τεμημάτων, μεγέθους λεπτοκρύου, ἐξ ὀπτιῆς ἀργίλου, πρασίνου χρώματος — δύο τμήματα ὄρμου ἐξ ἡλέκτρου, — ἓν τεμάχιον ὁμοίου ἐξ ἐρυθροῦ λίθου — ἓν τμήμα ὁμοίου ἐκ χρυσοῦ, ὁμοιον τοῦ ὁποίου εὐρέθη ἐν Σπάτια, — εἰς σπόνδυλος — ἓν τμήμα ὄρμου περιέργως γεγλυμμένον, — καὶ εἰς ὁλόκληρος ὄρμος ἀποτελούμενος ἐκ πάντε χρυσοῦν ἀνθέων διακτρήτων καὶ μεγάλου ἀριθμοῦ χανδρῶν δικφύρων μεγεθῶν καὶ χρωμάτων. — Οἱ μνησθέντες τάφοι, καθαρισθέντες καλῶς ἐκ τῶν καλυπτόντων τούτους χωμάτων φαιτῶνται παρὰ πολλῶν περιέργων. — Παρητηρήθησαν δὲ κατὰ τὴν τῶν τάφων τούτων ἔρευναν διάφοροι τρόποι ταφῆς· διότι εἰς ἓνα μὲν οἱ νεκροὶ ἦσαν ἐπιτεθειμένοι ἀπλῶς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, εἰς δύο ἑτέρους οἱ νεκροὶ ἦσαν κεκαυμένοι, ὥς ἐμαρτύρει ἡ ὑπάρχουσα τέφρα καὶ τὰ κεκαυμένα ὅσῃ, εἰς τὸ τέταρτον δὲ σπήλαιον ἦσαν εἰς μέγας τάφος καὶ εἰς μικρὸς λελαξευμένοι ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Εἰς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν τοῦ διαδρόμου τοῦ σπηλαίου ὑπάρχει κόγχη ἐν ἣ εὐρέθησαν ὅσῃ ἀνθρώπων, ἐν εὐτελεῖ ἀγγεῖον, ἐν τεθραυσμένον εἰδῶλιον καὶ τεμάχια κοσμημάτων ἐκ κυανῆς ὑέλου. Ὡς ἀκούομεν, εἶναι γνωστοὶ καὶ ἕτεροι τάφοι, ὑπὸ τῆς γῆς καλυπτόμενοι, ἐκτὸς τῶν ἀπὸ ἀρχαίων χρόνων γνωστῶν· αἱ ἀνωμαλίαι δὲ τοῦ ἐδάφους, ἡ φύσις τοῦ λίθου, καὶ τὸ σύστημα ἐν γένει τῶν σπηλαίων, μαρτυροῦσιν ὅτι καὶ ἄλλοι κρύπτονται, εὐκόλως δυνάμενοι νὰ ἀνακαλυφθῶσι διὰ μικρᾶς ἐργασίας.»

— Ἐκ τῆς αὐτῆς ἐφημερίδος τῆς 19 Μαρτίου ἀνγινώσκομεν τὰ ἑξῆς.

«Ἐνεργουμένης ἐρεύνης τῇ ἐντολῇ τῆς Ἀρχαιολογικῆς ἐταιρίας εἰς ἀρχαῖον Κυκλώπειον κτίριον κείμενον παρὰ τὴν Ἀγίαν Μονὴν, ἀνεκαλύφθη παρὰ τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ κτιρίου φρέακ, διαμέτρου 0,80 περίπου καὶ βάθους 6,50. Εἰς τὸ βάθος τοῦ φρέατος τούτου καὶ εἰς τὴν ΒΑ αὐτοῦ πλευρὰν ὑπάρχει ἐντετμημένη θύρα ἀγούσα εἰς θαλάττην διάδρομον ἐπίσης εἰς τὸν βράχον, εὐθραυστον ὄντα, λελαξευμένον, μήκους 5,20 καὶ πλάτους 0,65. Ἀπὸ τοῦ ἄκρον τοῦ διαδρόμου τούτου ἀρχεταὶ ἑτέρα διακλάδωσις διευθυνομένη πρὸς μεσημβρίαν μέχρις ἀποστάσεως 3,40, ἐντεῦθεν δ' ἑτέρα πρὸς ΝΔ ἐκτείνεται μέχρις ἀποστάσεως 14 μέτρων, διακοπτομένης τῆς πρὸς τὰ πρόσω πορείας ἐκ μεγάλων καταπτώσεων. Ἡ τρίτη διακλάδωσις τοῦ ὑπογείου τούτου εἰσέρχεται εἰς τὸν κήπον τῆς Μονῆς διερχομένη κάτωθεν χαράδρας βάθους τεσσάρων μέτρων.»

— Ἡ ὁμώνυμος ἐφημερίς τῆς Σάμου γράφει τὰ ἑξῆς :

«Πρὸ τινων ἡμερῶν ἀσβεστοποιοὶ ἀσχολούμενοι περὶ τὴν κατασκευὴν καμίνου ἐν τῷ τμήματι Χώρας οὐ μακρὰν τῆς ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Σταυροῦ, ἀνεκάλυψαν φρέαρ λελατομημένον ἐν βράχῳ καὶ ἔχον ἐνθεν καὶ ἐνθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου βαθμίδα δι' ἧς κατήρχοντο εἰς τὸ φρέαρ, καὶ ἤτις ἤδη κατὰ μέρος εἶναι λελωδημένα. Ἐπιληφθέντες δὲ τῆς ἀνορύξεως, εἰς βάθος μὲν δεκαέννέα μέτρων, εὗρον ὀδόντας ζώων ὑπερμεγέθεις, εἰς βάθος δὲ εἴκοσι δύο μέτρων εὗρον πλάκα, φέρουσαν ἐνθεν μὲν τὴν ἐπιγραφὴν *Ἀπόλλωνος Νυμφηγέτω*, ἐνθεν δὲ τὴν λέξιν *Νυμφέων*. Ἡ ἀνόρυξις ἐξεκολουθεῖ εἰτέτι περίεργον δὲ ἀποβαίνει νὰ μάθωμεν εἰς τί ἐχρησίμευε τὸ φρέαρ ἐκεῖνο».

— Ἐκ παρὰδρομῆς τυπογραφικῆς ἐν τῷ παρελθόντι φυλλαδίῳ (σελ. 154) ἐν τῇ Πειραιωτικῇ ἐπιγραφῇ τῆς διατριβῆς τοῦ κ. Ἰω. Δραγάτση ἐτυπώθη ἐσφαλμένως ΑΘΗΝΑΝΑΙΟΝ ἀντὶ ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Ἐν δὲ τῇ διατριβῇ περὶ ἀρχαίων τοιχογραφιῶν (σελ. 85) ἐν στίχῳ 33 καὶ 34 ἐκ μεταθέσεως δύο λέξεων προέκυψεν ἄλλη ἐννοια, ἐν ᾗ ὁ γράφων ἐνόει ὅτι αἱ γραφαὶ τῶν ἐπὶ τῶν Ἀττικῶν ληκόνων γραφῶν εἶναι πάντοτε ναυρικαί.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ

Τὸν λήξαντα μῆνα πέντε συνεκροτήθησαν τακτικαὶ συνεδρίαὶ τρεῖς δ' ἀνεγνώσθησαν διατριβαί.

Τοῦ κ. Σταματίου Κρίνου ἐπιτίμου μέλους *Ἐλεγχος τῆς βοτανικῆς τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων τοῦ Βερνάρδου Λαγκάβελ*.

Τοῦ κ. Νεοκλέους Καζάκη τακτικοῦ μέλους *Περὶ βιβλιοθηκῶν τοῦ λαοῦ*.

Τοῦ κ. Λουδοβίκου Βιόλα ἀντεπιστέλλοντος μέλους *Περὶ τοῦ ρωμαϊκοῦ μύθου τῆς ἀρπαγῆς τῶν Σαβίρων*.

Ἦρξατο ἡ συζήτησις ἐπὶ τοῦ σχεδίου τῶν ὑποβληθεισῶν τροπολογιῶν τοῦ κανονισμοῦ, ἣτις καὶ ἀπαπερατώθη σχεδόν.

Ἡ ἐν Μομπελλιῇ τῆς Γαλλίας Ἀκαδήμεια τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν γραμμάτων ἀπέστειλε πρὸς τὸν Σύλλογον τὰς δημοσιεύσεις αὐτῆς.

Προτρέπει τοῦ κ. Στ. Ἰωαννίδου ὁ Σύλλογος παρεδέξατο τὴν σύστασιν προτύπου δημοτικοῦ σχολείου ἐπὶ τῇ βύσει τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παίδων, ἀλλὰ διὰ παιδὰς φοιτῶντας τὴν ἡμέραν. Ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν κ. κ. Βλασίου Σκορδέλη, Σπυρ. Π. Λάμπρου, Π. Ι. Φέρμπου καὶ Στ. Ἰωαννίδου θέλει ὑποβάλλει ὑπὸ τὴν ἐγκρίσιν τοῦ Συλλόγου ὀργανισμὸν τῆς συστήθησομένης τέχνης σχολῆς.

Ὁ δῆμος Ἐρμουπόλεως ἠῤῥησεν ἐκ χιλίων εἰς τρισχιλίας δραχμὰς τὴν πρὸς τὴν ἐν Σύρῳ σχολὴν τῶν ἀπόρων παίδων παρεχομένην συνδρομάν.